

Oświadczenie Rodziny Janusza Sanockiego

W sobotę 12.12.2020 r. o godzinie 11:00 w Bazylice św. Jakuba i Agnieszki w Nysie odbędzie się msza św. żałobna.

Podczas ceremonii pogrzebowych prosimy o zachowanie wszelkich środków ostrożności związanych z aktualną sytuacją epidemiczną w Polsce. Zamiast kwiatów uprzejmie prosimy o ofiarę na Hospicjum św. Arnolda Janssena w Nysie.

Pieniądze prosimy wpłacać na numer konta podany poniżej, lub do oznaczonej skarbonki pod kościołem.

Numer konta bankowego Hospicjum: 86 1090 2167 0000 0001 2366 4949

Śp. Janusz Sanocki

Zmarł w wieku 66 lat

**Msza Św. zostanie odprawiona dnia 12.12.2020 r.
o godzinie 11⁰⁰ w Bazylice Św. Jakuba i Agnieszki.
Ceremonia pogrzebowa odbędzie się na cmentarzu
Jerozolimskim po Mszy Świętej.**

O czym zawiadamia pogrążona w smutku Rodzina.

**Zamiast kwiatów prosimy o wsparcie
Hospicjum Św. Arnolda Janssena w Nysie.**

Wspomnienie o ś.p. Januszu Sanockim

samorządowiec, polityk.

Janusz Sanocki dziennikarz,

Urodził się 5

marca 1954 w Nysie. W 1973 r. ukończył Liceum Ogólnokształcące w Nysie a następnie w 1979 r. AGH w Krakowie.

Żonaty – żona Elżbieta. Ojciec trzech córek.

Od 1977 był działaczem Duszpasterstwa Akademickiego w Krakowie oraz kolporterem wydawnictw niezależnych.

W 1980 należał do założycieli NSZZ Solidarność w Nysie. Kierował MKZ Ziemi Nyskiej, był delegatem na I Krajowy Zjazd Delegatów związku w Gdańsku.

Po wprowadzeniu stanu wojennego 13 grudnia 1981 został internowany, przebywał w obozach internowania w Opolu, Grodkowie, Kamiennej Górze, Głogowie, Nysie, Uhercach. Wydał płytę, wspomnienia z internowania „Za kolczastym murem” - zbiór oryginalnych pieśni internowanych.

Zwolniony 10 grudnia 1982, zaangażował się w podziemną działalność wydawniczą i samokształceniową.

W 1985 za działalność opozycyjną kolejny raz aresztowany, skazano go na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Odsiedział jednak 6 miesięcy.

W 1986 inicjował powstanie jawnej regionalnej struktury związkowej – Tymczasowej Rady Regionalnej NSZZ „Solidarność” Śląska Opolskiego. W 1989 brał udział w obradach Okrągłego Stołu w zespole polityki mieszkaniowej, w tym samym roku w okresie wyborów współorganizował kampanię „Solidarności” w województwie opolskim (jako wiceprzewodniczący wojewódzkiego KO). Później wycofał się z działalności związkowej.

W 1990 utworzył nyski Komitet Obywatelski, który wygrał pierwsze wybory samorządowe w Nysie.

W 1993 założył lokalne stowarzyszenie Liga Nyska. Od 1995 r. był związany z organizacjami działającymi na rzecz JOW. Twórca i redaktor naczelny tygodnika Nowiny Nyskie

W 2000 został wybrany na prezesa Stowarzyszenia na rzecz Zmiany Systemu Wyborczego „JOW”. Pełnił tę funkcję do 2008. Od 1994 do 2006 był radnym rady miejskiej w Nysie, a w latach 1998–2001 sprawował urząd burmistrza Nysy.

W 2006 został wybrany do rady powiatu nyskiego. Od listopada 2006 do marca 2007 był członkiem jego zarządu. W wyborach samorządowych w 2010 i w 2014 uzyskiwał reelekcję do

rady powiatu z listy Ligi Powiatu Nyskiego

W 2012 r. zaangażował się w budowę Ruchu Oburzonych, który zgromadził w Gdańsku 80 organizacji walczących z bezprawiem wymiaru sprawiedliwości. Później ruch ten przekształcił się w Ruch Pawła Kukiza.

Ruchowi Kukiza oddał serce i czas. Był wulkanem pomysłów politycznych. Do klubu parlamentarnego K' 15 nie został jednak przyjęty, choć włożył w jego tworzenie najwięcej pracy.

W 2015 r. został posłem na Sejm RP z okręgu opolskiego z list Kukiz'15. Przez całą kadencję do 2019 r. był jednak posłem niezależnym.

W 2019 r. założył niezależny Komitet Wyborczy „Przywrócić Prawo” z którego bezskutecznie kandydował do Senatu RP.

Był przez całe życie obrońcą praw człowieka. Walczył o wolną Polskę, sprawiedliwą ordynację wyborczą i prawo obywateli do sprawiedliwego procesu. Jako jeden z nielicznych wygrał dwie sprawy przed Europejskim Trybunałem Sprawiedliwości.

W ostatnim okresie życia w 2020 r. Prokuratura rejonowa w Opolu oskarżyła go o nie popełnione przestępstwo. Czekał go kolejny proces i walka o swoją niewinność. Nie doczekał jej.

Odznaczony przez Prezydenta RP Srebrnym krzyżem zasługi za walkę o demokrację w czasie PRL, 2001; Krzyżem Wolności i Solidarności, 2016 r. Medalem Komisji Edukacji Narodowej; 2017, Kombatanckim Krzyżem Zasługi; 1998 r.

Autor książek: „Powódź w Nysie”, 1997; "Wojownicy - monografia Ruchu Obywatelskiego JOW", 2005; „Za oknem drut... - wspomnienia z obozów Stanu wojennego” – 2008; "Polsko nie umieraj - zaprowadź ustrój do lekarza" 2017, a także współautor książki "Kulisy polskiej demokracji". Autor licznych artykułów w prasie krajowej i lokalnej.

Ostatnim jego projektem w 2020 r. to pomysł współpracy organizacji i osób pokrzywdzonych przez organy państwa z Koalicją Polską, której był gorącym zwolennikiem. Niestety nie doczekał już dnia sformalizowania tej współpracy. Zmarł 7 grudnia 2020 r. na dzień przed podpisaniem porozumienia organizacji pokrzywdzonych z Koalicją Polską. Z Januszem Sanockim poznałem się w trakcie protestu w Warszawie w obronie żołnierzy z Nangar Khel. Od tego czasu razem aż do jego śmierci prowadziliśmy walkę o prawa człowieka. Byliśmy jak bracia. Nigdy przy jego energii i woli walki nie pomyślałem, że to ja będę na jego pogrzebie.

Janusz do zobaczenia w innym świecie.

Cześć Jego pamięci.

Kondolencje dla całej jego rodziny.

Jerzy Jachnik